

VISITA A EMPÚRIES

i II

LA Neapolis, (ciutat nova), no era murallada per la banda nord i est, o sigui, llandant a la mar, ja que els grecs no en tenien necessitat per ésser els hispans ineptes pels atacs marins.

En les muralles existeix una porta, en la part sud. La juxtaposició de les terres entre les ruïnes gregues i, les noves edificacions i successius enrunaments que s'anaren esdevenint en passar els anys, contribueix a establir una desorientació si hom entra de sobtada pel camí del davant del Museu, com anotava en l'article anterior, puix a la dreta existeixen enterraments cristians; seguidament restes de la que fou Basilica paleocristiana, i, a poques passes s'observen uns mosaïcs grecs, que queden al descobert.

Davant la gran varietat de ruïnes que se'ns presenten a la vista i tenint en compte els segles transcorreguts, és aconsellable tenir a mà un bon pla, i, encara millor si hom pot anar acompanyat d'un expert.

Es després quan crec convenient entrar al Museu arqueològic, on es troben a l'abast les notes informatives. Com a cas particular, faig esment del sorprenén mosaïc policromat que representa el «Sacrifici d'Ifigènia», de la Mitologia grega, filla del rei Agamenó i de Glimnester, i qual suggestiva llegenda en recomano la lectura en algun llibre adequat, o bé en un Diccionari extens, ja que allà no és del tot detallada, —cosa ben comprensible—, i que, ara no puc desgranar abastament per manca d'espai i temps.

Seguidament ens trasllem en direcció oest, vers la villa romana, deixant per altre dia tot l'est per a visitar. (Villa, és d'origen romà; casa senyorial als defores. En canvi «Vila», és una població amb certs privilegis).

A la dreta queden les tombes a la intempèrie, en un desnivell. Sembla mentida com s'han pogut conservar encara en l'estat en què es troben.

Anem seguint amunt fins on hi ha els meravellosos mosaïcs, en general també força ben conservats malgrat les inclemències del temps i els anys, puix es troben a cel obert. Imposen admiració i respecte junt amb la contemplació dels espais que foren cambres, jardins, pedrissos per a seure, els peristils, i alguns fragments de pintures en els baixos del què queden de les parets d'estatges senyorials.

En aquests entorns foren on s'establiren els romans al cap de tres segles del desembarcament dels grecs, on tot seguit es féu sentir el pes del seu poder. No obstant, visqueren en plena harmonia amb els grecs colonitzadors, mentre que aquests ja havien llimat les asprors i desconfiances que